

РЕШЕНИЕ

№ 3157

гр. София, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 20.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11348** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на С. С. Д. от [населено място], срещу ЕР на НЕЛК № 0826 от зас. № 192/14.11.2022г., с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 1973 от 18.08.2022г. и се приема б.л. № Е2022 1336927 за неправомерно издаден.

В жалбата се навеждат доводи, че оспореното нарушение е постановено в противоречие с материалния закон. Не е взета предвид фактическата обстановка, а именно че болничният лист е издаден въз основа на епикриза от УМБАЛ „С.“ за операция на гнойно-остър менингит, довел до нарушение на вестибуларната функция. Процесното решение не коментира находките от прегледа, отразен в амбулаторен лист № 000178 от 13.04.2022г. С оглед изложеното се иска отмяна на оспореното решение на НЕЛК.

Ответникът, НЕЛК, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, тъй като съдържащите се в преписката медицински и други документи доказват законосъобразността на процесното експертно решение на НЕЛК. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърди решението на НЕЛК.

Заинтересованата страна – „Ефект 2002“ ООД, редовно уведомено, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като разгледа представените по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На 24.02.2022г. жалбоподателката е изписана от УМБАЛ „С.“ с диагноза остър

менингит, при което ѝ е извършена инцизия на средно ухо и аспирация на гноен ескудат. За възстановяването ѝ болницата е издала болничен лист № E20220894096, с който е определила домашен отпуск на лицето от 22.02.2022г. до 13.03.2022г. Този болничен е продължен от обща ЛКК при „Лора-медицински център“ ЕООД със същата диагноза 3 пъти – веднъж до 12.04.2022г., втори път – до 12.05.2022г., и трети – до 11.06.2022г. На 12.06.2022г. обща ЛКК при „Лора-медицински център“ ЕООД е продължила периодът на отпуск по болест на жалбоподателката с болничен лист № E2022 1336927 с още 30 дни – до 09.07.2022г. с диагноза „Други нарушения на вестибуларната функция“. В медицинското досие е приложено копие от ЛАК на лицето, в което на 11.05.2022г. е отразена консултация с УНГ специалист от Д. „Софиямед“ ЕООД поради оплаквания на жалбоподателката от световъртеж, нестабилна походка и заглъхване на ушите. Издадено е направление до ЛКК с мнение за продължаване на домашното лечение. В досието е приложен амбулаторен лист №202 от 13.05.2022г., издаден от специалист по вътрешни болести при „Лора-медицински център“ ЕООД, в който е посочено, че пациентът се оплаква от болка и заглъхване на лявото ухо, като е отбелязано издаване на болничен лист – продължение от 13.05.2022г. до 11.06.2022г. На 08.06.2022г. е отразена консултация със същия УНГ специалист от Д. „Софиямед“ ЕООД, в която е посочено, че продължават оплакванията на пациента от световъртеж, нестабилна походка, гадене. Продължена е лекарствената терапия. Няма данни за изразено мнение за продължаване на домашното лечение. В досието е приложен амбулаторен лист №246 от 13.06.2022г., издаден от специалист по вътрешни болести при „Лора-медицински център“ ЕООД, в който е посочено, че пациентът се оплаква от постоянно заглъхване на ушите, изразен световъртеж и нестабилност на походката, като е отбелязано издаване на болничен лист – продължение от 12.06.2022г. до 09.07.2022г.

Срещу болничния лист на 14.07.2022г. е подадена жалба от „Ефект 2002“ ООД, в което жалбоподателката работи като търговски представител. По жалбата е постановено ЕР на ТЕЛК № 1973 от зас. № 133 от 18.08.2022г., с което е отменен потвърден болничния лист с мотиви, че в епикриза изрично е посочено, че състоянието на пациентката се е подобрило и няма данни за последващи усложнения, нито за активно провеждано лечение, което да налага домашен отпуск по болест. Решението на ТЕЛК е оспорено от С. Д. с жалба от 31.08.2022г. пред НЕЛК.

По жалбата е издадено процесното решение, с което е потвърдено решението на ТЕЛК за отмяна на процесния болничен лист, тъй като в МЕД няма медицинска документация, която да проследява и обективизира състоянието на пациента в периода на временната нетрудоспособност, няма отоневрологично изследване и отразено лечение, няма допълнителни консултации и други доказателства, уточняващи състоянието на лицето. Не е приложен и протокол на ЛКК в нарушение на чл.10 от ПУОРОМЕ. Поради това е прието, че болничният лист е издаден в нарушение на чл. 24, ал.1-3 от ПУОРОМЕ.

Съдът е назначил съдебно-медицинска експертиза, според заключението на която диагнозата „други нарушения на вестибуларните функции“ включва широк спектър от заболявания, които налагат консултации с други специалисти- отоневролог, невролог, и допълнителни изследвания – П., аудиограма, отоневрологично изследване, доплерова сонография на магистрални съдове, КТ на шиен отдел и на главен мозък. При острият менингит, от който е страдала жалбоподателката, е налице възпаление на тъпанчевата мембрана, която разделя външното от средното ухо. Във

възстановителния период, който включва два задължителни контролни прегледа, при поява на шум в ушите, се налага провеждане на контролно отоскопия, аудиограма и отоневрологично изследване. През целия период на неработоспособност са налице само два записа от УНГ специалист без уточняващи изследвания. При условие, че пациентът е изписан с пълно овладяване на възпалителния процес без възникнали усложнения, оплакванията от вестибуларни нарушения, записани едва след 3-тия месец в ЛАК, налагат диагностично уточняване с провеждане на допълнителни изследвания и консултации. Поради това диагнозата в процесния болничен лист се явява немотивирана и не отговаря на медицинските стандарти.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд – София-град формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове. По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по изложените по-долу съображения:

Видно от представените по делото доказателства оспореното ЕР на НЕЛК е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма и в съответствие с материално-правните норми и с целта на закона.

Съгласно чл. 13 от НАРЕДБА за медицинската експертиза (НМЕ) болничен лист за временна неработоспособност се издава на осигурено лице еднолично от лекуващия лекар/лекаря по дентална медицина до 14 дни непрекъснато за едно или повече заболявания, но не повече от 40 дни, с прекъсване в рамките на една календарна година. В посочените 14 дни, съответно 40 дни, не се включват дните за временна неработоспособност поради карантина. След изтичането на отпуска по ал. 1 болният се насочва към ЛКК, с изключение на случаите на временна неработоспособност поради карантина. Когато болничният лист е издаден в нарушение на ал. 1 и 2, въпросът за временната неработоспособност се решава по реда на чл. 112 от Закона за здравето (ЗЗ).

В случая жалбоподателката е прегледана на 08.06.2022г. от УНГ специалист от Д. „Софиямед“ ЕООД, след което е издаден амбулаторен лист №246 от 13.06.2022г. от специалист по вътрешни болести при „Лора-медицински център“ ЕООД. Определено е домашно лечение с продължителност от 30 дни, за което е издаден процесния болничен лист от обща ЛКК при „Лора-медицински център“ ЕООД. Не е приложена книгата на решенията на ЛКК към 12.06.2022г.(чл.8, ал.2 от НМЕ), нито медицинския протокол на ЛКК за същата дата (чл.10, ал.1 от НМЕ). Съгласно чл. 24, ал.2 и 3 от НМЕ лекар консултант дава мнение относно характера и стадия на заболяването, лечението и работоспособността на болния. Когато осигуреният не е бил изпратен за консултация от ЛКК, но представи консултативно мнение от друго лечебно заведение, което е констатирало състояние на временна неработоспособност, въпросът за работоспособността при несъгласие с мнението на консултанта и отказ да се издаде болничен лист се решава по реда на чл. 112 ЗЗ. В случая е представен запис в ЛАК на пациента от 08.06.2022г. от УНГ специалист за продължаване на лекарствената терапия без изразено консултативно мнение за продължаване на домашното лечение. Т. не е изразено от никакъв лекар-консултант. Независимо от това болничният лист е издаден. Горното обосновава извод за неправилно документиране на болничния лист.

На следващо място се спори по въпроса дали болничният лист отговаря на здравословното състояние на пациента. Посочената в него диагноза „Други нарушения на вестибуларната функция“ включва широк спектър от заболявания,

които налагат консултации с други специалисти и допълнителни изследвания. По делото няма данни такива да са проведени. Първо, няма данни как е протекъл възстановителния период след операцията, защото по делото не са приложени амбулаторни листа от проведените контролни прегледи в рамките на 30 дни след изписването, т.е. до 24.03.2022г. Второ, появата на вестибуларни нарушения е установена за първи път на 11.05.2022г. от субективни оплаквания на пациента без никаква обективна находка, установена при преглед или изследване. Трето, пациентът е изписан от болница с пълно овладяване на възпалителния процес без възникнали усложнения. Посочените обстоятелства, взети в тяхната съвкупност, обуславят извод за липса на доказателства, че лицето е страдало от посоченото в болничния лист заболяване. Същото се потвърждава и от заключението на вещото лице. При тази фактическа обстановка, съдът намира за правилен извода на ответника, че болничният лист е неправомерно издаден.

Предвид изложеното като провери служебно акта на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че същият е постановен от компетентен орган в установената форма, без съществено нарушение на административнопроизводствените правила, и в съответствие с действащите към датата на издаването му материалноправни разпоредби. Поради това същият следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него – отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и с оглед невнасянето от страна на жалбоподателя на дължимото възнаграждение на вещо лице, съгласно справка от счетоводството на съда от 09.05.2023г., същият следва да бъде осъден да внесе сумата от 400лв. в полза на АССГ.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Д. от [населено място], срещу ЕР № 0826 от зас. № 192/14.11.2022г. на Националната експертна лекарска комисия.

ОСЪЖДА С. С. Д. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Административен съд София – град сумата от 400лв. за възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: